Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. No. 5. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 9, 1997. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 9-го СІЧНЯ 1997 р. Ч. 5. РІК CIV.

Генеральний прокурор України хоче судити депутата

Київ. — Генеральний прокурор України Григорій Ворсінов має намір звернутися до Верховної Ради з поданням про надання згоди парламенту на притягнення до кримінальної відповідальности народного депутата України Івана Рудика.

Згідно з повідомленням Генеральної прокуратури, за вісім місяців ц.р. кримінальні справи було порушено проти 193 депутатів різних рівнів. 68 скоєних ними злочинів є тяжкими.

На притягнення до кримінальної відповідальности ще 121 депутата їхні колеги згоди не дали.

Бібліотека ім. Стефаника на грані закриття

Львів (УНІАР). — Працівники Львівської Наукової Бібліотеки ім. Василя Стефаника звернулися 2-го січня до закладів, підприємств, бізнесменів і простих громадян за матеріяльною допомогою.

„Сьогодні одна з найбільш великих духових скарбниць України, що володіє найбагатшим в Европі зібранням української книги періодики, опинилася на грані закриття", — сказано у зверненні.

Заробітну платню не виплачується працівникам вже п'ять місяців, а загальний борг бібліотеки публічним та іншим обслуговуючим організаціям виносив на початок року майже 250,000 дол. Під загрозою опинилося утримання і збереження унікальних фондів, які є національним надбанням.

Журналісти Львова створили свій клюб

Львів. — Для поліпшення професійних зв'язків між окремими журналістами та різними засобами масової інформації Львова створено громадське об'єднання „Медіяклюб у Львові".

Членом нової організації можуть стати затруднені журналісти і „вільні", які активно співпрацюють із засобами масової інформації. Клюб відкритий також для фахівців-професіоналів інших професій.

Медія-клюб розглядатиме та заслуховуватиме найбільш актуальні та важливі питання, проблеми та ситуації суспільного життя регіону. До участи в дискусіях запрошуватимуть українських і закордонних фахівців з різних питань. На основі засідань медія-клюбу плянується створити телевізійну програму.

УОКЦентр допомагає Україні

Філядельфія. — В середу, 18-го грудня 1996 року, вісім добровольців і членів дирекції Українського Освітньо-Культурного Центру у Філядельфії наладували контейнер медикаментами та іграшками для дітей в шпиталях в Україні. Медикаменти і медичне приладдя, включно з офтальмологічним апаратом до бадання очей, були придбані УОКЦентром у співпраці лікальних шпиталів, які щиро відгукнулися на заклик про медичну поміч Україні. Також зібрано сотні дитячих іграшок для дітей в шпиталях.

Цей контейнер є третьою висилкою від Українського Освітньо-Культурного Центру в Філядельфії гуманітарної допомоги в Україну. Висилка контейнера була підготовлена в співпраці з Українськими Американськими Ветеранами.

Велика подяка належиться добровольцям, які пакували медикаменти і ладували контейнер в середу рано. Особлива подяка належиться Ромі Юр, яка вшила понад двісті дитячих забавок і д-р Барбарі Ґріфет, яка тісно співпрацювала з екзекутивною центру у придбанні медикаментів.

Після 60 років служниця згадує працю в Кремлі

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Перед кількома днями російська газета „Комсомольская Правда" опублікувала цікаве інтерв'ю з служницею Кремля від 1937 року Поліною Малінкіною. В розмові із журналістом вона відверто згадує різні моменти та свої переживання в часі служби для Сталіна, Брежнєва і Єльцина.

На думку Малінкіни, якій понад 80 років, Сталін був доброю людиною, часто на пограниччі сліз із симпатією для бідних людей. Вона, релігійна людина, згадує лише один момент, коли Сталін її дуже вразив, коли приказав викинути церковний дзвін з кремлівської вежі. На її думку Сталін боявся Берії, що мав вигляд дуже „дивною" людиною.

Що торкається теперішнього володаря на Кремлі, то Малінкіна твердить, що він потайки ходить до церкви і молиться, але так, щоб про це не знав ніхто із комуністичних провідників.

На її думку всі, що приходять до Кремля діляться на дві категорії: тих, що чистять черевики перед дверима і тих, які

(Закінчення на стор. 3)

Нарешті нагорода знайшла героя

Київ. — Як повідомило УНІАН, посилаючись на достовірні джерела, першому заступникові голови Верховної Ради України Олександрові Ткаченкові вручила нагороди колишнього Совєтського Союзу так звана постійно діюча президія Верховної Ради СССР.

О. Ткаченка нагороджено золотою зіркою героя соціялістичної праці та орденом Леніна за високий показник у збиранні врожаю зерна ще у 1978 році. Оскільки у ті часи О. Ткаченкові нагороди не дали, то отаким чином вирішено було відновити справедливість.

Інфляція в грудні зменшилася

Київ. — Місячна інфляція в Україні зменшилася від 1.2 відс. в листопаді до 0.9 відс. в грудні, а річна інфляція впала до рекордового рівня 39.7 відс., повідомило 4-го січня агентство Ройтерс, покликаючись на Міністерство Статистики.

Минулого місяця голова Національного Банку України Віктор Ющенко передбачив, що річна інфляція у 1996 році буде дорівнювати 40.5 відс. У 1995 році інфляція становила 181.7 відс.

У зв'язку із спадом інфляції, представник НБУ Дмитро Рікберґ повідомив, що, починаючи від 10-го січня, банк зменшує ставку перефінансування від 40 до 35 відс. Попередня ставка була дійсною від 2-го липня минулого року.

Як відомо, в червні і липні 1996 року місячна інфляція в Україні була 0.1 відс. — найнижчою від часу здобуття незалежности. В 1991 році річна інфляція була на рівні 10,000 відс.

Згідно з проєктом державного бюджету, в наступному році інфляція має бути на рівні 25 відс.

Привітали відкриття Конституційного суду

Київ. — 3-го січня приступив до здійснення своїх уповноважень Конституційний суд України, який займатиметься тлумаченням основного закону, повідомила УНІАР.

Суддів та інших працівників нової установи привітали Президент Леонід Кучма та голова Верховного Суду Віталій Бойко, які взяли участь у вічі, що відбулося біля будинку суду на вулиці Банковій. Своє поздоровлення надіслав також прем'єр-міністер Павло Лазаренко.

На сьогодні у складі Конституційного суду, сформованого згідно з *Конституцією минулого* року, 16 суддів; ще двох має призначити Верховна Рада.

„За нашим основним законом, Конституційний суд України вирішує питання лише про відповідність, тобто конституційність законів та інших нових актів Конституції, а також дає офіційне тлумачення Конституції і законів України, — сказав на вічу голова Конституційного суду Іван Тимченко, реагуючи на майже 300 подань і листів, які надійшли від громадян.

Він пояснив, що згідно з Конституцією громадяни мають право звертатися до Конституційного суду лише з питань офіційного тлумачення Конституції і законів України. У справі конституційности законів вони можуть звертатися тільки через уповноваженого з прав людини, якого призначає Верховна Рада. Однак *уповноваженого ще не* призначено.

Л. Кучма сказав, що Конституційний суд полегшить працю всім гілкам влади, і передав І. Тимченкові своє перше подання у справі Рахункової палати Верховної Ради.

Чорноморську фльоту треба розділити

Київ. — На засіданні колегії Міністерства Транспорту України перший віцепрем'єр-міністер України Василь Дурдинець, відповідаючи на запитання журналістів про розподіл Чорноморської фльоти, зазначив: "В цілому єдиної Чорноморської фльоти нема. Треба її, в кінці кінців, розділити відповідно до угод. Я вважаю, що це питання буде вирішене. Законопроєкт щодо виведення до 2000 року російської фльоти з території України залишається тільки законопроєктом".

Як зауважив В. Дурдинець, якщо цей законопроєкт і буде ухвалений, механізм його виконання дуже важкий, і до цього треба підходити обережно.

Словацький експерт передбачає стихійні лиха

Братислава, Словаччина. — Відомий словацький метеоролог Любомир Мінарович надіслав до американської амбасади листа, в якому остерігає, що „деяким районам З'єднаних Стейтів Америки загрожують стихійні лиха небаченних дотепер маштабів".

Л. Мінарович понад 20 років займається прогнозуванням природних катаклізмів. Низку особливо значних лих він передбачив задовго до часу їхнього здійснення, і то з великою точністю щодо часу і географічних координатів.

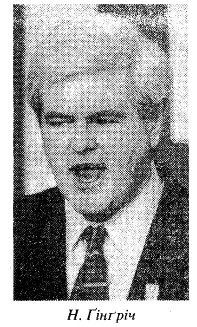
На цей раз висновки вченого зводяться до того, що „зимове атмосферичне напруження" зросте від 30-го січня до 2-го лютого, однак його вершина припаде на 27-го лютого. Спершу негода впаде на стейт Вайомінг, відтак — на стейти Монтана, Північна і Південна Дакота, Небраска, Кольорадо, Юта і Айдаго. Ще до цього, ймовірно 7-го лютого, арктична стихія пролетить вздовж канадсько-американського кордону, захопить частину території стейту Вашінгтон і Британську Колюмбію.

Крамниця працює без продавців

Джерзі Ситі. Н. Дж. — В одній з центральних дільниць Токіо відкрито першу крамницю, яка обслуговуватиме клієнтів протягом 24-ох годин, не маючи жодного продавця. Їх замінила комп'ютерна система, котра уможливила блискавичні закупи. Для цього потрібно на встановлених в місцях традиційних кас електронічних табличках вистукати код-число вибраних товарів, експонованих як зразки. Після поінформування автомата про потрібну кількість товарів, усе потрібне доставляє зі складу транспортер.

Експериментальна крамниця наразі невелика, однак на площі 67 кв. м. розміщено понад 300 видів товарів, промислових виробів і товарів господарського призначення.

Н. ҐІНҐРІЧ ПЕРЕОБРАНИЙ

Н. Ґінґріч

Вашінгтон. — У вівторок, 7-го січня, Н. Ґінґріча, незважаючи на відступництво дев'ятьох республіканців і його визнання переступлення етичних правил, переобрано спікером Палати Репрезентантів.

Виступаючи перед своїми колегами-членами Палати Репрезентантів, переобраний спікер заявив, що сподіється працювати не тільки з тими, котрі голосували за ним, але також із тими, які були проти його кандидатури. Він уважає, що такі важливі для країни питання як праця, податки, міжрасові стосунки та злочинність мусять мати підтримку всіх членів Палати Репрезентантів, щоб їх запобігати і намагатися їх успішно ліквідувати. Крім того Н. Ґінґріч вибачився, що своєю неуважною поведінкою наніс сором Палаті Репрезентантів.

Н. Ґінґрч при голосуванні отримав 216 виключно республіканських голосів. Конгресмен Річард Ґепгард з Міссурі, провідник демократів, отримав 205 голосів, з того за ним проголосувало 204 демократи і один незалежний. Зі своїм переобранням Н. Ґінґріч став першим республіканцем, якого переобрано на другу каденцію спікером Палати Репрезентантів від 1929 року.

Аналітики завважують, що Н. Ґінґріч не матиме в майбутньому тих політичних впливів, якими користувався досі. Бо сам факт його визнання своєї провини, на їхню думку, поставив знак питання не тільки над ним як спікером Палати Репрезентантів, але і над цілим теперішнім Конґресом.

У П'ЯТНИЦЮ, 3-ГО СІЧНЯ, в автомобілевому випадку у Вашінгтоні, спричиненому дипломатом з грузинської амбасади, загинула 16-річна Джовіян Волтрік. Водієм авта був 35-річний Георгі Махарадзе, другий з черги за стажем після амбасадора працівник грузинської амбасади. Згідно з твердженнями офіційних чинників, аварія сталася на Дюпонт колі, одного з найбільш рухливих перехресть Вашінгтону, а згаданий дипломат їхав за швидко і був під впливом алькоголю. З цього приводу американські чинники намагаються невтралізувати дипломатичний імунітет Ґ. Махарадзе. Президент Грузії Едуард Шеварнадзе вислав родині Дж. Волтрік кондоленційного листа з натяком, що Ґ. Махарадзе мусить відповідати за свій вчинок.

У СЕРБІЇ ТРИВАЄ НАПРУЖЕНА ситуація, бо ніхто не може передбачити як закінчиться ця політична розгра між урядом і опозицією. У неділю, 5-го січня сотні тисяч демонстрантів, незважаючи на заборону, вийшли знову на вулиці сербської столиці Београду, але тим разом не люди але їхні автомобілі творили маніфестаційний марш-протесту. Поліція контролі руху спокійно приглядалася цьому наступному виявові протесту опозиції, але не робила жодних заходів цьому перешкодити. Одначе уряд покищо не іде на уступки щодо визнання цілости своєї вини у неприйнятті вислідів місцевих голосувань в країні, де опозиція виявилася переможцем у 14 містах з Београдом включно. Вони покищо визнали перемогу опозиції тільки в кількох малих містечках країни, а опозиція вимагає визнання їхньої перемоги всіх.

У НЕДІЛЮ, 5-ГО СІЧНЯ, канадська радіовисильня Сі-Бі-Сі повідомила, що колишній прем'єр-міністер Браєн Малруні дійшов до позасудової згоди з урядом Канади. Справа в тому, що Б. Малруні судив канадський уряд на 37 млн. дол. за очорнення його імені та особи в тому, що він отримав гроші, як винагороду за купно летунською фірмою Ейр Канада летунської фірми Ейр Бас у 1988 році. Б. Малруні був прем'єр-міністром Канади ві 1984 до 1993 року. Згідно з повідомленням Б. Малруні покищо отримає від уряду публічні перепросини та покриття всіх легальних коштів пов'язаних із цією справою, котрі виносять 740,000 дол.

В ОФІЦІЙНОМУ УРЯДОВОМУ повідомленні Туреччини з середи, 1-го грудня, говориться про те, що їхні війська у понеділок, 30-го грудня, перейшли кордон у північному Іраку та вбили 72 курдських повстанців. Крім того турецькі війська силою 5,000 чоловік і відсилені реактивними винищувачами та озброєними гелікоптерами знищили три військові бази курдських повстанців на терені Іраку. Все це у відплату за напад на військову заставу біля містечка Сілопі в Туреччині. Турки у цій виправі потерпіли втрату тільки двох вояків згідно з тим же офіційним повідомленням. Курдські повстанці вже від 1984 року провадять війну за свою окремішність у південносхідній Туреччині.

З НАГОДИ ТРЕТЬОЇ РІЧНИЦІ їхнього бунту мехіканські запатістські повстанці видали свій гострий та повний непокори заклик, який не дає жодної надії на відновлення мирних переговорів. Тому чотири місяці запатістські повстанці вийшли зі залі переговорів, називаючи уряд Мехіко „негнучким і расистським". Запатістські повстанці постійно зазначують, що вони борються тільки за політичні зміни. Критики натомість твердять, що неіндійське керівництво запатістських повстанців це група твердолобих міських марксистів, які зуміли використати справу індіян Мая за свою рівноправність, після того як їхня соціялістична реторика не мала жодних успіхів.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ЖИТОМИРСЬКИМ ФАРМЕРАМ ДОПОМАГАЮТЬ АМЕРИКАНЦІ

ЖИТОМИРЩИНА. — В області започатковано проєкт підтримки фармерів, здійснюваний Департаментом сільського господарства ЗСА. З цією метою в Україну прибув консультант Том Ворлі. Спільно з науковцями з Державної Екологічної Академії України він взяв участь у визначенні форм і способів навчання поліських фармерів, виступив перед ними з лекціями у кількох районах області.

МІНІСТЕР СТУРБОВАНИЙ ЗАНЕПАДОМ НАУКИ

КИЇВ. — Тут під час зустрічі з журналістами міністер науки і технології України Володимир Семиноженко висловив тривогу з приводу відпливу "інтелектуального потенціялу України до Росії". На пресовій конференції у п'ятницю він наголосив, що передбачені проєктом державного бюджету 0.46 відсотка від валового внутрішнього продукту, які мають бути спрямовані на потреби науки, "навіть не виконують ролю її підтримки, не кажучи вже про розвиток". Міністерство науки має близько 2,000 проєктів нових технологій в сімох напрямках, і з них лише 10-15 відсотків працюють на економіку держави.

ЗЛОЧИННІСТЬ У ПЕРШИЙ ДЕНЬ НОВОГО РОКУ

КИЇВ. — Впродовж першої доби нового року в Україні скоєно 565 злочинів, що на 6.5 відс. менше, ніж за 1-го січня минулого року, повідомила пресслужба Міністерства Внутрішніх Справ. Серед злочинів — 18 убивств, 102 тілесних ушкодження, п'ять зґвалтувань, один розбійний напад, 35 пограбувань, 55 крадіжок державного майна, 149 крадіжок особистого майна (у тому числі 13 автомобілів), 58 хуліганств та 30 інших правопорушень. Найбільше злочинів зареєстровано у Запорізькій області — 66, у Києві — 59 та у Криму — 45. До адміністративної відповідальности за дрібне хуліганство притягнуто 850 осіб, майже удвічі більше, ніж минулого року підібрано нетверезих осіб. За добу сталося 36 дорожно-транспортових пригод, в яких загинуло п'ять осіб і 37 отримали поранення. Затримано 735 водіїв у нетверезому стані.

СТВОРЕНО УНІВЕРСИТЕТ ІМ. І. ПУЛЮЯ

КИЇВ. — Постановою Уряду України на базі Тернопільського приладобудівного Інституту створено Тернопільський Державний Технічний Університет ім. Івана Пулюя.

ЕЛЕКТРОНІЧНИЙ ОБЛІК У ТОРГІВЛІ

КИЇВ. — Впровадженням новітніх електронічних апаратів і систем у торгівлі та сфері послуг відтепер займатиметься Державна міжвідомча експертна комісія з електронічно-касових апаратів та комп'ютерних систем, створена постановою Уряду. Головою комісії призначено міністра України Анатолія Мінченка.

РІЗДВЯНІ МАНДРІВКИ

МИКОЛАЇВ. — Звідси 4-го січня виїхало 200 школярів до Тернопільської, Львівської та Івано-Франківської областей, де святкували Різдво у родинах ровесників-галичан. Такі святкові відвідини організуються між областями вже восьмий рік і діти південних областей дістають змогу ознайомитися з дивовим українських традицій та пізнати глибини національної культури. Ще 800 дітей з різних областей України, переважно сиріт та інвалідів, Федерація профспілок України запросила до Києва на зимові вакації. Дітям запропоновано відвідати концерти, вистави, вручено різдвяні подарунки.

ЦЕНТР УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

КИЇВ. — З метою збереження і розвитку культури народів Автономної Республіки Крим, забезпечення інформаційної, просвітницької, видавничої та іншої діяльности постановою Уряду в Симферополі створено Всеукраїнський інформаційно-культурний центр. Його підпорядковано Міністерству Інформації України.

УКАЗ ПРО ПРИСУДЖЕННЯ ДЕРЖАВНИХ ВИНАГОРОД УКРАЇНИ 1996 РОКУ

КИЇВ. — На підставі подання Комітету з державних винагород України в галузі науки і техніки Президент України Леонід Кучма видав указ про присудження державних винагород України 1996 року великій групі науковців та вчених. Сума державної винагороди України в галузі науки і техніки становить 10,000 гривень.

УРЯД ХОЧЕ МОДЕРНІЗУВАТИ ТЕЛЕФОНІЧНИЙ ЗВ'ЯЗОК

КИЇВ. — Кабінет Міністрів ухвалив постанову про прискорення розвитку телефонічних мереж України. Мета її — використання найсучасніших технологій у телефонічній мережі загального користування, підтримка українських виробників та поширення експорту високотехнологічної продукції. Для цього Міністерству Зв'язку доручено випрацювати головні документи з використання технологій, передбаченої міжнародними стандартами, та забезпечити проведення сертифікації обладнання, виготовленого за цією технологією.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

П'ять років по смерті СССР

Понад п'ять років політологи намагаються з'ясувати: развалився СССР сам, чи його розвалили. Проімперські сили звинувачують у розвалі СССР Міхаїла Ґорбачова, Станіслава Шушкевича, Леоніда Кравчука, Боріса Єльцина, президента ЗСА Роналда Реґана та американську розвідку. Особливу увагу приділяється книзі американського письменника Пітера Швайцера "Перемога. Роля таємної стратегії адміністрації ЗСА в розпаді Совєтського Союзу і соціялістичного табору". Автор з почуттям великого патріотизму запевняє, що імперію зла знищив не хто інший, а президент Роналд Реґан і кілька вищих чиновників ЗСА.

Р. Реґан, як відомо, у 1981 році проголосив нову стратегічну доктрину ЗСА щодо СССР і це справді була революція в американській політиці, бо йшлося вже не про співіснування з СССР, а про зміну совєтської системи за допомогою її ж внутрішніх негараздів, передусім економічних. Лідери СССР змушені були видавати все більше і більше грошей на виробництво ядерної зброї, щоб "догнати і перегнати Америку". А що основним джерелом отримання валюти в СССР була нафта, то Р.Реґен зумів переконати керівництво Савдійської Арабії зняти обмеження на її видобуток. В результаті ціни на нафту впали вдвічі і це справді дуже підірвало совєтську економіку.

Можна назвати й інші приклади, що підтверджують точку зору П.Швайцера. Та чи процвітала б імперія до сьогодні без втручання ЗСА ? Швайцер не вірить, що "імперії гинуть закономірно". На його думку, від старости гинуть піддані і їхні царі, а "держави гинуть від революцій чи від руки ворога, в обох випадках — з вини крайньої глупоти і нікчемности їхніх еліт". Щодо інтелектуального рівня еліт він має рацію.

Проте імперії все ж падають. Перш за все тому, що нікчемна еліта кожної імперії виснажує народ, землю і природні багатства. Образно кажучи, рубає сучок, на якому сидить. І коли вже той сук починає тріщати, то гноблений і переслідуваний народ робить усе, щоб пришвидшити падіння гнобителів. А сусіди, бачачи це, можуть і допомогти знедоленим ламати той сук, щоб позбавити їх узурпаторів, або навпаки, щоб самим їх поневолити. Добрі сусіди подбають, щоб імперська піраміда, падаючи, не привалила мільйони людей. Для цього й надаються західні кредити Росії та звільненим з її ярма країнам. Імперія впала б і без втручання ЗСА та це сталося б раніше і пролилося б багато більше крови.

Імперіялістам не спадає на думку звинувачувати у розвалі самих себе. Вони забули, як спроваджували мільйони людей на тортури і смерть у сталінсько-хрущовсько-брежнєвські тюрми і концтабори, як нищили церкви, розстрілювали духовенство і монашество, виселяли цілі села на Сибір, створювали штучний голод і нещадно виснажували народ.

Тоненькі струмочки правди про жорстокісь кремлівських вождів пробивалися у світ дуже повільно і довго. Але то були струмочки, якими розтікалися ріки крови. Отож згодом вони все ж розмили фундамент, здавалося, непорушної імперської піраміди. Московські лідери все ще надіялися зберегти імперію. Отож, коли республіки почали виходити з СССР, пролилася кров: у січні 1991 року у Вільнюсі та Ризі, а навесні — у Тбілісі й Баку. Та коли 19-го серпня 1991 року група кремлівських диктаторів створила ГКЧП і наказала військам знищити щойно народжену демократію більшість генералів виявила непокору. Мільйони комуністів вийшли з КПСС, а зганьблена еліта затаїлася, боячись розстрілів. Та це тривало недовго. Збагнувши, що демократія — не диктатура, комуністична еліта швидко пограбувала партійні каси й перефарбувалася на "демократів".

Налякані провалом ГКЧП прокурори і генерали КҐБ очікували розстрілів. Отож коли Л. Кравчук, С.Шушкевич і Б.Єльцин проголосили ліквідацію СССР, ніхто не відважився їх арештувати та вислати танки в Україну і Білорусь. Імперська еліта таємно скликала комуністичні збори й вирішила створювати партії під іншими назвами, щоб з їх допомогою знову захопити владу. Вирішено також запустити своїх аґентів у вже створені національно-демократичні організації, щоб у потрібний момент підривати їх зсередини. І це їм вдалося, бо демократія завжди відкрита, і це робить її особливо вразливою. Комуністична верхівка і сьогодні дезорієнтує людей, звалюючи свої власні злочини на демократів. Вона мріє про відновлення диктатури і експропріяцію майна нових господарів. Отож і через п'ять років по смерті імперії дух її живий і боротьба триває.

Ярослав Гайвас

НА МАРҐІНЕСІ УХВАЛ КОНФЕРЕНЦІЇ НАРОДНОГО РУХУ УКРАЇНИ

Перша Всеукраїнська конференція Народного Руху відбулася в Києві на початку грудня 1996 року. Конференція схвалила цілий ряд постанов та побажань, на ній офіційно повідомлено про започаткування співпраці Народного Руху України, Конґресу Української Інтеліґенції, Товариства Української Мови „Просвіта" та Всеукраїнського Об'єднання Ветеранів. Покищо це бльок чотирьох.

З численних даних про конференцію виходить, що це була потужна маніфестація сили і впливів НРУ; взяли в ній участь 490 делеґатів, понад 30 депутатів українського парляменту і близько 200 гостей з Білорусі, Англії, Польщі, ЗСА, Росії, Мадярщини, Узбекістану та інших країн.

Об'єднання — на часі

Творення такого силового чинника треба привітати, бо він дуже на часі. Зближаються вибори до парляменту України, який відіграє величезну ролю, і багато залежатиме від того, яких депутатів буде обрано. На жаль, українські політичні партії не попрацювали добре і серед них немає таких сил, що могли б вирішальним чином вплинути на склад парляменту. Отже, заздалегідь треба творити бльок, щоб зробити все можливе для успіху у виборах. Недобре, що вже творяться поза „бльоком чотирьох" такі бльоки: „Наша Україна" — довкола Демократичної Партії під проводом депутата Володимира Яворівського, бльок КУН і Української Республіканської Партії, яка, на жаль, втрачає вплив. Може, ще є спроби якихось інших бльокувань, одначе це ще невідомо. Треба думати, що дехто з новітніх бльоків візьме під увагу об'єднання з „бльоком чотирьох", який під кожним оглядом найсерйозніший і вже в своєму початковому стані репрезентує чималу силу і якість.

„Бльок чотирьох" є покищо фактично передвиборчим бльоком і тому тим більше треба йому бажати успіхів. Вже на світанку його діяльности треба вимагати від нього, щоб він направду став базою для розгорнення якнайбільшої динаміки і якнайширшої співпраці, а не став ще одною говорильнею, що є такою популярною недугою в Україні. Це, одначе, у великій мірі залежатиме від НРУ, в першу чергу від його проводу, бо НРУ є в дійсності найсильнішим політичним об'єднанням в Україні і вже не раз показав, що вміє організувати більші акції, до того ж він є найпопулярніший в українському суспільстві.

НРУ має всі дані, щоб стати двигуном в порозумінні чотирьох політичних сил, а навіть поза цим, і тому його всі кроки та ухвали й резолюції мусять бути ґрунтовно продумані і зорієнтовані на цілість українського суспільства. Він з усіх партій і майбутніх бльоків, тобто тих, що залишаться аж до виборів, найвідповідальніший за те, як проходитиме передвиборча акція і як випадуть вибори.

Зайві перенаголошування

На жаль, деякі моменти у публічних виступах радше вказують на те, що в керівництві є хитання і схильність до перенаголошування дечого, навіть дуже важливого. Керівництво Руху залюбки обтяжує Президента України Л. Кучму повною відповідальністю за недоліки, які є в Україні, а їх не бракує. Ось, наприклад: „Відповідальність за поглиблення економічної кризи лежить як на лівих силах, так і на сьогоднішньому керівництві держави". А де парлямент, де його національно-демократична частина? Україна має президентсько-парляментарну владну систему, і Президентові дуже тяжко здобувати більшість голосів парляменту. Чи Президент винен у тому, що партії так скандально програли вибори, і тепер він мусить важко виманеврувати цю більшість і... платити за неї? Даром нічого намає! Нам постійно перед очима драматична ситуація 27-го квітня — тієї Вальпурґієвої ночі, коли провідні національно-демократичні депутати залишали залю, хоч саме в ті години кипів вирішальний бій — і пішли до дому на нічний відпочинок. Ми ще донині не знаємо, що Президент Кучма мусів „заплатити" за свою велику перемогу — схвалення Конституції.

До кого претенсії?

Після Всеукраїнської конференції провід Руху заявив: „Рух був і надалі залишається опозиційною партією". На звітній конференції в Чернівцях лідер Руху сказав: „Кампанія проти президента дестабілізує ситуацію в державі", перемога Є. Марчука у виборах на президента „обернеться бідою для України", а постійне підкреслювання опозиційности до Президента і обтяжування його „відповідальністю за поглиблення економічної кризи" — чи не „дестабілізує ситуацію в державі?" Чи не краще перестилізувати свої критичні застереження і добитися розподілу ролей з Президентом? Вийнятково важкий час і загрозливі умови вимагають особливих розв'язок.

В цій же заяві зроблено закид Президентові Кучмі, що він разом з „більшістю парляментаріїв і урядовців незацікавлені у формуванні громадянського суспільства, в якому політичні партії, професійні та інші об'єднання захищають інтереси громадян, становлять перевагу державної демократії... Нинішня влада будує кланово-бюрократичну, зденаціоналізовану, обездуховлену державу третього світу з неструктурованим суспільством і беззахисним населенням". Можливо, такий закид можна поставити комунофільським елементам, бо комуністи довголітньою практикою показали, що вони за ніяку ціну не хочуть допустити, щоб суспільство було структуроване, щоб його інфраструктура була міцна й могла брати участь у рішеннях суспільно-політичного характеру, бо, на їхню думку, це все справа їхньої партії. Але не держава має будувати суспільство, творити його інфраструктуру, це не робота державного апарату, тих, що їх називають бюрократами. Це робота і відповідальність суспільних сил і їх зорганізованих структур. Робітники та інженери, селяни та колгоспники, лікарі та вільні підприємці, купці та ремісники, їхні організації будують суспільство та його силу, і вони відповідають за це. Держава має сприяти цьому. Державний апарат ані не може, ані не повинен займатися тією справою. До тих, що відповідає за це, належать і парляментарі, і провідники політичних партій. Взагалі суспільство і вже зорганізовані в ньому формації виконують це і за виконання цього завдання відповідають. Інфраструктуроване суспільство має бути силою, вбудованою в державну систему, яка побіч Президента та Уряду бере на себе творчі, а не нав'язані Урядом функції. Суспільство і його структури мусять висувати свої вимоги до державного правління, так само державне правління має право вимагати від суспільних формацій, щоб вони справлялися зі своїми завданнями.

Хоч принципові елементи програми Руху з'ясовані в заяві загальниково, але вони виразно безкомпромісові: „Рух будуватиме незалежну, демократичну, соціяльно орієнтовану національну Українську державу разом з народом, для народу, в ім'я народу... Рух несхитно стоїть на сторожі української державности, для Руху понад усе інтереси України, мир і добробут співвітчизників. Лідери, парляментарна фракція Руху, вся наша організація створюють постійний тиск на законодавчу і виконавчу владу для прийняття рішень, життєво важливих для держави і суспільства. Також наше глибоке занепокоєння викликає те, що позитивні здобутки молодої Української держави опинилися під серйозною загрозою. Далі погіршуються умови життя більшости громадян. Найвразливіші верстви населення не мають соціяльного захисту. Економічні

(Закінчення на стор. 3)

Мирослав Семчишин

„Крихти з життя Володимира Барагури"

Ось такий підзаголовок має недавно видана „Свободою" збірка оповідань, добре нам відомого письменника, також журналіста, педагога Володимира Барагури, який в силу обставин і здоров'я вирішив попрощатись із широкою читацькою публікою, зокрема із симпатиками його плідної творчости, мовляв, це вже мій „лебединий спів". Оці крихти з мого життя, каже автор, „дійсність і вигадка". А такими крихтами є короткі, вміло сплетені сценки з молодечих літ його життя, яким автор надав романтичний заголовок „Зустріч з русалкою у хвилях океану", і це заголовок однієї із його пригодницьких новель.

Таких „русалок" в житті автора було більше, про що він натякає у деяких своїх попередніх творах, якими обильно обдарував нас продовж кількох останніх десятиліть, а короткі і цікаво схоплені сцени з його любовних переживань, далеких від надмірної сенсуальности, питомої для деяких письменників з молодшої ґенерації.

В. Барагуру, як письменника і публіциста, знає широкий загал заокеанської читацької публіки. У його літературній спадщині є різновиди прози жанру педагогічно-виховного, мемуарного; є там пережиття фіктивні і реальні, а всі вони документують, що їх автор не тільки висококваліфікований редактор дитячої літератури, чи добрий журналіст-публіцист, але він передовсім письменник, що вміє відтворити чи передати мистецьким словом усе пережите та розказати про це щиро і правдиво. Він до деякої міри романтик, а то й мрійник, що сповідається з життєвих успіхів і неуспіхів, а ці останні викликують у сьогоднішнього читача певні сантименти до кращих часів нашої давно минулої молодости.

У збірці „Зустріч з русалкою у хвилях океану"

(Закінчення на стор. 3)

Як загинув В. Гетьманченко

В першому томі „Енциклопедії Українознавства", виданому на еміґрації в 1955 році, на стор. 378 читаємо таку нотатку:

„Гетьманченко Василь, український громадський і політичний діяч південної Басарабії в 1930-их роках, за фахом будівельний інженер, убитий большевиками"... Коли саме він був убитий, де саме і під час яких обставин, на жаль, нічого не подано. Хоч його приятелі і родина намагалися про це довідатися, але безуспішно. Нарешті, від його 80-річної сестри Ліди Буряк, яка тепер проживає в Румунії, останнім часом ми довідалися в цій справі про її брата таке:

„Мій брат Василь Гетьманченко, — пише Ліда Буряк до автора цих рядків, — будучи народженим 1903 року, на рідних землях заснував „Просвіту", згуртував драматичний гурток, в тому числі хор з 80 співаків, та зробив багато інших корисних справ для української громади. Большевики його схопили в 1939 році, як тільки зайшли в Басарабію. Я писала тоді до всіх совєтських головачів, в тому числі до Ґромика, Каґановича і навіть до самого „батька народів" — ката Сталіна, але жодної відповіді від них не одержала. Нарешті, недавно одержала листа від дочки Василя, Оксани, яка звернувшись до 'вищих осіб' в справі Василя, одержала відповідь, що ніде не будучи суджений, він помер в 1941 році в тюремній лікарні, точніше, був закатований енкаведистами. Правда, тепер, коли Україна перестала бути колонією Росії, подібно до багатьох інших жертв сталінського терору, Василя Гетьманченка було реабілітовано, тобто виправдано від висунених проти нього обвинувачень".

При тій нагоді Ліда Буряк зазначила, що вона була б дуже вдячна українській газеті за поміщення вищеподаних інформацій про її брата, бо тут напевно ще дехто проживає, хто знав його, але не знає, де і як було обірване його життя.

Д-р Юліян Мовчан

Петро Часто

Хочете знати своє майбутнє?

I

Чому людей так кортить знати майбутнє? Мабуть, нема іншої такої „галузі знань", що об'єднувала б учених і невчених, бідних і багатих, славних-преславних і простих смертних, як химерна царина „підглядання" у завтрашній день. Хоч упівока зазирнути у шпарочку на свою дальшу доленьку!

Попит, як відомо, породжує пропозицію. Тепер стільки розвелося астрологів, віщунів, ясновидців, контактерів (з іншими світами! — no more no less!), що просто жах. Послуговуються ними всі, включно з американськими президентами. А в Україні, та й на всьому післясовєтському просторі, ними аж кишить. Ну, там і не дивно: здорове духове життя довго і люто викорінювалося, а тепер, з підвечірньою свободою, як після запізненої весняної грози, прудкіше вибиваються на світ Божий кропива та болиголов, аніж квіти.

Втім, не така це вже й новина — віддавна наш народ співав:

Ой знаю, знаю, що буду бита —
ходив мій милий до ворожбита...

Але тоді люди ставилися до цього якось не так, як тепер, а спокійно, гідно, не втрачаючи ґрунту під ногами. Тепер же ніби якийсь вихор зірвався — недобрий, бо ж недобре, коли одна людина цілком поважно розпитує про своє власне майбутнє іншу людину.

Перегорнімо сторінки американської преси 1991-92 років. Перед черговими президентськими виборами всі вгадували їхні висліди. Астрологи охоче провіщували. Джуді Гевенлі з Лос Анджелесу: Дж. Буш легко переможе Клінтона, доможеться небаченого досі зменшення податків і приведе американську економіку до нового розквіту. Ба!

Лора Стилл з Ню Йорку: у 1992 році землетрус дощенту знищить місто Сейнт Луїс, однак в тій околиці геологи виявлять ціле море нафти, і це дозволить збудувати ще краще місто. Гураґан мав тим часом домчати до Куби і так там погостювати, що режимові Кастро мусів прийти кінець. Відтак ЗСА помагають кубинцям відбудувати острів й обидві країни живуть далі, як сестри. Ба!

Шон Роббінс з Ню Йорку — приблизно те саме, з тією тільки різницею, що безробітному кубинському диктаторові запропонують пост директора бейзбольної дружини Гавани.

З особливою поважністю висловлювалися про майбутнє тлумачі Нострадамуса. Одна з них, англійка Еріка Чітгем, як тільки іракці захопили Кувайт, першою запевнила, що Нострадамус докладно передбачив цю подію та її розвиток: після Кувайту Саддам Гуссейн захопить Ізраїль, на бік Іраку стане весь „третій світ" на чолі з Китаєм, відтак Китай нападе на Европу і з того у серпні 1991 року почнеться третя світова війна.

Найточніше пророцтво, що нібито не викликає ніяких сумнівів, „безпосередньо" стосується совєтської імперії: „Німеччина впаде... Тоді велика імперія Антихриста воскресне зі сходженням нового Аттіли, і прийдуть Ксеркси з незліченними тьмами людей... І в жовтні спахне велика революція, яку багато хто вважатиме за найстрашнішу з усіх минулих. А навесні і після неї станються величезні зміни, впадуть королівства, прокотяться великі землетруси; і все це поєднано з виникненням нового Вавилону, з огидною проституцією, духовною спустошеністю, і так потриває 73 роки й сім місяців...". Щось подібне й сталося, хоч і, слава Богу, без „великих землетрусів" — кривава імперія таки з'явилася і проіснувала „рівно" 73 роки і сім місяців — якщо при цьому рахувати, як роблять те фанатичні нострадамусці, не від жовтня 1917 року, а від січня 1918 року, бо саме того дня Ленін підписав декрет про розпуск Установчого віча. Словом, інтерпретатори так інтерпретують, щоб Нострадамус ні в чому не помилявся!

Ось ще одна сенсація, що обійшла всю західню пресу: в 1987 році поблизу одного з Багамських островів водолази нібито знайшли керамічний глек, оброслий коралями, віком декілька тисячоліть, точніше — 4,500 років. Всередині глека вчені (д-р Марк Бавер) знайшли папірус і взялися читати давньоєгипетські ієрогліфи. Вони виявилися пророцтвами — від найдавніших, дохристиянських, часів до середини XXI сторіччя. І от що дивно: в минулому все ніби зійшлося — народження Ісуса Христа, війни Наполеона, коричневий і червоний фашизми, але що стосувалося майбутнього, відразу за порогом 1987 року, то „карта не пішла". Наприклад, в 1992 році мала відбутися ядерна катастрофа, а в 1994 році метеор повинен був знищити „плоску країну на Близькому Сході" і цим зліквідувати „режим кривавого деспота". Тут відразу виникають різні запитання. Поперше, на Сході — не один деспот. Подруге, навіть якби той метеор виявився такий завеликий, що його вистачило б на всі деспотичні голови, жалю від цього було б набагато більше, ніж втіхи, бо, крім тиранів, там живе ще простий люд, жінки, діти. Нащо ж було папірусному провидцеві пророкувати те, що невгодне Богові?

Віруюча людина згадає біблійну історію Йони, якого Бог післав отямити грішну Ніневію. Мовляв, хоч тоді все закінчилося саме по-Божому, а не по-людськи, приклад з Йоною не заперечує,а ще більше підкреслює істинність пророцтв. Звичайно, що так. Пророкування прямо випливає з нашої моральної чутливости, з нашої здатности духово приймати чи відкидати довколишню дійсність. Кожна психічно нормальна людина (Тертуліян: „Наша душа за самою своєю природою — християнка") знає, свідомо чи підсвідомо, що після порушення нею морального закону, моральної рівноваги, світ відразу стає вже не таким, як був перше — стає гіршим. І її власний внутрішній світ, і всесвіт, бо вони, ці два світи, тісно пов'язані. Властиво, людина скоїть щось недобре — і відразу може пророкувати, закономірно очікучи неминучої відплати. Тут не повинно бути ніяких ілюзій: якщо ми погіршуємо світ нашим злом, бодай миттєвим,то воно нікуди не зникає, а обов'язково вертається — якщо не до нас, то до наших дітей чи внуків. Глибоко віруючі, духово розвинуті люди, усвідомлюючи моральний занепад світу, так само виразно бачать — одні ясніше, інші, як казав апостол Павло, немов через замутнене скло — що чекає цей світ. Бо яке минуле, таке й майбутнє.

Американцям добре — вони мають вибір: хто хоче, шукає відповідей в аналізах експертів — політиків, економістів, психологів, соціологів, а хто хоче — в астрологічних байках. Українці в Україні не мають такого вибору, тому з такою жадібністю накидаються на провидців.

(Продовження буде)

Український Народний Союз на службі громаді

Оксана Тритяк — координатор особливих проєктів

Від самих початків свого існування Український Народний Союз дбав за українську громаду, об'єднуючи її, розвиваючи фінансові ресурси, а головно закріплюючи братську діяльність. Будучи братською установою, яка не лише зосереджується на матеріяльних користях, Український Народний Союз для збереження національної ідентичности розгорнув широко видавничу, просвітянську та громадську діяльність. Видає газети та журнали, організує освітні курси і бере активну участь у громадському житті.

Одним з дуже важливих починів УНСоюзу це закуп відпочинкової оселі Союзівка, яка знаходиться у Кетскильських горах, положена на 400 акрах і яка згуртовує молодь. Побудовано там дім для старших віком членів, на постійне перебування щоб задовільнити усі їхні потреби. І так під цю пору виявлено думку, щоб для добра громади відкрити двері дому для старших на Союзівці не тільки для сталого перебування, але також на коротший період часу. Цю потребу української громади УНСоюз старається задоволити.

Союзівка радо вітатиме усіх старших осіб, членів УНСоюзу і нечленів на коротший або довший період часу, від одного тижня або довше, у міжсезоновому часі. Знижені ціни від січня до квітня є залежні від членства в УНСоюзі, як також від часу перебування.

Цією нагодою можуть скористатися молодші особи, які мають під своєю опікою своїх літніх родичів та яким часом тяжко виїхати службово чи на заслужений відпочинок. Маючи таку нагоду Ви можете примістити старшу особу за дуже доступною ціною, яка деякий час проведе у товаристві своїх ровесників, а ви будете мати почуття спокою, що ваші рідні є під опікою.

У нашій громаді є багато старших осіб, які живуть вигідно у своїх власних домах. Але зимою буває дуже затяжно. Відкидання снігу, льодом покриті дороги, небезпечна їзда автом стають нестерпними. Тому Союзівка бажає допомогти вам у цьому і запрошує усіх сеньйорів, членів і нечленів вигідно без турбот провести тут час у міжсезоновому часі. Спеціяльні ціни для сеньйорів є залежні від часу перебування на Союзівці.

Під цю пору дім для старших віком осіб на Союзівці є доступний тільки для членів УНСоюзу, які є у відносно доброму здоров'ї та бажають жити там, як постійні гості. Вітаючи вас, як постійного мешканця, Союзівка пропонує вам помешкання та харчування: сніданки, обіди та вечері. Під час цілого року маєте нагоду користати з усіх розвагових програм. Дружнє, безпечне оточення з іншими старшими особами, серед української культури на вакаційній оселі це чудове місце для пенсійного віку. З цього пляну можуть скористати самітні особи або подружжя. Оплата за перебування є незвичайно доступною, залежна від приходів. Оплата постійних мешканців виносить щонайменше 350 дол. місячно, але не переходить 3/4 усіх доходів. Найвища оплата за постійний побут є 850 дол. місячно від особи. Для подружжя є спеціяльні ціни.

З короткотермінового пляну, який пропонує Український Народний Союз може скористати багато наших сеньйорів, як також їхніх рідних, які опікуються ними. Візьміть до уваги кількатижневе перебування і можливо зробите рішення на постійне перебування, де можете проживати вигідно у теплій атмосфері, втішатися щоденно приготованими свіжими харчами, чистим гірським повітрям у своєму українському оточенні. Там часто зустрінете своїх давніх приятелів, як також маєте нагоду набути нові знайомства з людьми, які поділяють ваші зацікавлення. Задоволяючи потреби нашого старшого громадянства, Український Народний Союз ще раз доказує піклування своїми членами та усією українсько-американською громадою.

Ми завжди готові служити вам, тож користайте з нагоди.

на службі громаді
Український Народний Союз

Нагороду ім. судді І. Сопінки отримав студент з України

Торонто (ФКУС). — Четвертою стипендією ім. судді Івана Сопінки за видатні досягнення нагороджений Роман Діденко, студент четвертого року історичного факультету Луганського Педагогічного Інституту.

Започаткована 1988 року ця нагорода була названа іменем І. Сопінки, судді Верховного суду Канади. Нагороду встановила Фундація Катедри Українознавчих Студій в Торонто.

Роман Діденко, що народився у Полтаві, перший студент українського навчального закладу, який одержав стипендію ім. Сопінки.

Надання стипендії Р. Діденкові дозволить йому протягом цілого року перебувати в Центрі полагодження конфліктів при Університеті св. Павла в Оттаві. За цей час Роман готуватиметься стати викладачем з полагодження конфліктів, а повернувшись в Україну у 1997 році, завершить свою освіту в Лугансько-му Педагогічному Інсти-туті, після чого почне викладати українським студентам курс полагодження конфліктів.

Джоді Лефорт з Корпусу миру, ЗСА, написала один з рекомендаційних листів для Романа, в якому зазначила: „Будучи його професором, я була вражена його допитливістю й високого рівня думками. Я навчала його англійської мови і надзвичайно задоволена його красномовством при користуванні цією мовою. Рідко хто може висловлювати свої думки й переконання так, що вони будуть зрозумілі чужою мовою. Україні потрібні такі лідери, як Роман, який є провідником не для своїх власних інтере-сів, а для інтересів наро-ду".

У попередніх роках стипендію Сопінки здобули проф. Любомир Луцюк (раніше —з Квінського університету), проф. Богдан Кордан (Саскачеванський університет), Орест Бабій (випускник Королівського військового коледжу, тепер з Оксфордського університету).

Професори, які були викладачами Романа в Луганському Педагогічному Інституті, та його американські професори рекомендували Діденка для участи у Парляментарній програмі „Канада-Україна" — 1996. Керівник програми Ігор Бардин, говорячи про Романа, сказав: „Саме студенти та молодь України можуть виступати каталізаторами при перетворенні України в демократичне й цивілізоване суспільство".

На маргінесі...

(Закінчення зі стор. 2)

реформи лише імітується, а якщо і проводиться, то не на користь переважної більшости українських громадян".

Окреме звернення

Добре сталося, що керівництво Руху видало окреме звернення, назване також заявою, про українсько-російські відносини. Документ цей складається з двох частин. Перша частина з'ясовує існуючі українсько-російські відносини і нераціональний, відірваний від міжнародної дійсности тиск Москви на Україну, і навіть брутальні втручання Росії у справи України. Росіяни ще не в силі погодитися з невідхильним фактом, що російська імперія зникла раз назавжди, що настала нова дійсність у зовсім новому світі. Російська імперія — це віджилий анахронізм і мертвороджена ілюзія деяких, занадто численних, російських кіл. Цим вони тільки виставляються на посміх у сучасному світі. Ще нині в Росії трапляються частенько такі дивовижі, що росіяни називають себе „русскімі" (синонім для слова москаль), а всіх колишніх іншонаціональних громадян імперії — „росіянами". З цього видно, як безнадійно зачаджені численні, і то високоінтелектуальні, російські діячі історичним чадом.

В частині другій заява висуває дезидерати до української державної влади стосовно російських замахів проти українського народу і його держави. Одночасно заява закликає весь український народ до одностайного, рішучого спротиву російським аґресивним завойовницьким крокам. Можна б до точки про виразну демаркацію кордону між Росією та Україною додати, що охорона кордону з Росією мусить бути щільна і туго контрольована, всякі спроби переступати її нелеґально повинні бути дошкульно карані — Україна стає тереном транспортування наркотиків, недозволених товарів, включно зі зброєю, і нелеґальних втікачів на захід. Накінець, треба впровадити візи для тих, що пробують переступати східньо-північний кордон, коли по російському боці не буде заведено непропущення в Україну нелеґалів.

Справа Чорноморської фльоти ввійшла в нову фазу. Росіяни заперечують поділ тієї фльоти, то хай заплатять за ту частину, яка належиться Україні, відповідну рівновартість, а фльоту забирають з України, в першу чергу — з Севастополя.

„Крихти...

(Закінчення зі стор. 2)

є всього сім оповідань, а з них три з романтичним сюжетом. Між іншими вирізнаються в реальному тоні видержані спомини „Як я їхав до Америки" і „Перші кроки на землі Вашінґтона". Вони, чи не у кожного читача нашої повоєнної іміґрації, викликують особливий резонанс. Вони бо нагадують нам наше особисте минуле з усякими інколи неправдоподібними перипетіями...

Приходиться жаліти, що з обріїв своєї многогранної творчости, а передовсім прози, вибуває автор, який своєю муравлиною працею, своїм винятковим всестороннім талантом здобув собі велику популярність і вдячність. Бажаємо йому ще не кидати пера!

Книжечку В. Барагури „Зустріч з русалкою у хвилях океану" можна набути в ціні 12 дол. у Видавництві „Свобода", 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302.

У вересні 1992 року прибули до суботньої Школи Українознавства ОУА „Самопомоч" в Ню Йорку нові учні. Це були діти амбасадорів та урядників незалежної української держави. І тоді до шкільної канцелярії завітав український амбасадор до Об'єднаних Націй Віктор Батюк.

Згадка про св. п. амбасадора В. Батюка

Він привів свого внука Івана Фесенка та вписав його до першої кляси (учителька Надя Літепло). При тому подарував школі „Біблію для дітей" в українській мові, видану Єпископом Славомиром Мікловшем у Хорватії, й сказав: „Якщо ви потребуєте більше підручників, я їх постараюся для вашої школи". В канцелярії тоді присутні були директор школи мґр Ольга Кекіш і кілька вчителів, які вступили полагодити формальності перед початком зайнять. Всі втішилися несподіваними відвідинами достойного гостя, який обмінявся кількома привітними словами.

Відтоді продовж півтора року можна було побачити пана Батюка щосуботи в школі. Він приводив Іванчика до кляси, вітався з учителькою, приносив їй допоміжні матеріяли: абетку, клецики тощо. В день шкільного концерту висловив свій подив про багатющу програму та чудовий вигляд дітей-виконавців в українській ноші. Його постать була дуже мило бачена учнями, батьками та вчителями школи.

З великим жалем ми довідалися про його нещасний випадок. В особі амбасадора України до Об'єднаних Націй бл. п. Віктора Батюка ми втратили щирого прихильника нашої школи. За часів його перебування в Ню Йорку між нашою школою та представниками України нав'язалися дружні відносини і є надія, що ті відносини продовжуватимуться в майбутньому. Це була б найкраща тривала пам'ятка по цій достойній людині.

Марія Гарасимович-Олинець

Появився другий том „В поході до волі"

В друкарні „Компютопрінт" в Америці Микола Климишин видав другий том своїх споминів „В поході до волі". Книжка має 387 сторінок, а ціна 25 ам. долярів, плюс пе-ресилка. Можна замовляти в „Українській Книгарні", 4340 Bernice, Warren, MI 48091, у всіх відділах ООЧСУ, в головній управі УКК і в автора.

На зміст зложилися: арешт у 1941 році, переслухання, побут в часі Другої світової війни у німецьких тюрмах і концентраційному таборі Авшвіц, звільнення з табору, закінчення студій і організаційна праця аж до виїзду до Америки в 1949 році.

До полагодження коштів причинилися: Степан Климишин, голова ООЧСУ Богдан Федорак, голова УКК д-р Аскольд Лозинський, СУМвідділ з Едмонтону, за що їм усім складає щиру подяку автор.

Це є менша частина більшого проєкту. Було видано тільки 2500 примірників у Америці, бо пересилка з України до Америки задорого виходить. У проєкті є видання двадцяти тисяч примірників в Україні, щоб можна поширити по цілій Україні. В той спосіб заощаджуються кошти пересилки, а крім того друкарня в Україні дістає все готове, тільки скопіювати готову книжку, на чому ощаджується багато коштів на поладнання цілої технічної підготови книжки до друку.

Автор веде переговори з такими видавництвами в Україні: „Вечірній Київ" у Києві, „Відродження" у Дрогобичі і „Збруч" у Тернополі.

Н. Н.

Новий етап у праці ЕУД

1996 рік позначився помітними досягненнями у справі Енциклопедії Української Діяспори. Після появи четвертого („австралійського") тому та його презентації в Києві, Америці й Австралії відбулися важливі наради і прийнято кроки у справі дальшої праці над ЕУД. Цього літа влаштовано „круглі столи" співробітників та прихильників ЕУД в Іллинойському університеті в Урбані-Шампейн під час річної українознавчої конференції та в Харкові на конґресі Міжнародної асоціяції україністів, як також відбуто ряд засідань із керівними органами НТШ і Фундації Приятелів Енциклопедії України. Головна редакційна рада ЕУД приняла нових членів: д-ра М. Павлишина (Австралія), д-ра М. Мушинку (Словаччина), д-ра С. Заброварного (Польща) та д-ра Я. Розумного (Канада). Останнього призначено редактором канадського тому ЕУД і відкрито редакцію у Вінніпезі. Координатором центрально-східньоевропейського тому уповноважено д-ра О. Мишанича в Києві. Сьомим томом (східня діяспора, себто українські поселення на території колишнього Совєтського Союзу) далі займається д-р В. Трощинський.

„Американський" том, який насьогодні є пріоритетним, стоїть у центрі уваги головної редакції в Чикаґо. За нього відповідає д-р Дарія Маркусь. Саме по лінії його підготови створено реґіональні групи та проведено з ними ділові наради в жовтні і листопаді цього року в Дітройті і Ню Йорку та в грудні у Філядельфії. Там призначено координаторів — в Дітройті і Мишиґені д-ра П. Джуля, в Ню Йорку для південної частини стейту та Ню Джерзі і Коннектукат — інж. Є. Івашкова, у Філядельфії для східньої Пенсильванії і Делаверу — д-ра О. Лужницького.

Передбачено створити подібні групи в Піттсбурґу для західньої Пенсильванії, Скрентоні для антрацитного району Пенсильванії, в Рочестері для північного Ню Йорку, в Бостоні для нової Анґлії, в Міннеаполісі та в Каліфорнії. В багатьох стейтах з меншими українськими осередками працюють зв'язкові з редакцією. Намічено та вже призначено деяких галузевих редакторів (мистецтво, етнографія, музеї, спорт, військові справи, закарпатська еміґрація тощо). Їх прізвища будуть подані згодом. Замовлено частину довших статтей та окремі комплекси гасел-статтей.

Зокрема, успішно перейшли наради реґіональних груп, у яких брало участь від 10 до 15 осіб. З ними перейдено реґіональні списки гасел, до яких додано ті, що їх не було в прелімінарному каталозі, деякі усунено, інші поставлено під знак запитання. Процес селекції гасел є найважчим і найбільш делікатним. У цьому питанні вироблено селекційний метод і критерії, що визначають певну річ — місцевість, особу, організацію чи явище — „енциклопедичними".

Спонзори ЕУД вирішили поширити редакційний персонал в Чикаґо. В останньому часі в редакції працюють на громадській базі кілька днів у тижні три особи. Тепер ще потрібні на постійній базі один редактор, бібліотекар та комп'ютерний працівник.

Паралельно з тим іде інтенсивна праця збирання фондів на редакцію першого („американського") тому. Для цього діє в Ню Йорку головний збірковий комітет (голова мґр В. Баранецький) та окремі діячі в інших містах. Кілька кредитівок (Ню Йорк, Чикаґо, Йонкерс) зголосили вже свої більші пожертви. Очікується, що й інші кредитові та банкові установи підуть їх слідами. Кінцем грудня появиться п'яте число „Інформаційного листка ЕУД", де будуть подані більш обширні інформації та списки нових жертводавців. Подаємо для контакту адресу редакції: EUD, 2247 West Chicago Ave., Chicago Il 60622 –4828.

ЕУД

Після 60 років...

(Закінчення зі стор. 1)

цього не роблять. Єльцин, Сталін і Брежнєв належать до першої категорії.

Малінкіна все ще працює і є крім Єльцина єдиною людиною, яка не потребує показувати виказки, коли входить до Кремля. Її найбільше бажання — мати вкінці дома телефон.

ПОДЯКА

Комітет будови іконостасу при українській греко-католицькій церкві Успення Пресвятої Богородиці у Фініксі, Арізона, в складі: о. Осип Чупіль, парох, о. диякон Євген Василина, Мирон Луцишин, голова церковного комітету, Марія Зеленка, голова Сестрицтва, Іван Беш, Настя Турило, Ірена Комарницька, Юлія Рихлик, Степан Івашків, Дарія Яворівська, щиро дякують всім, що допомогли збудувати і заплатити: Едвард Валсон, Маганой, Пенсильвенія, 40,000 дол. в пам'ять батька, зворот з податку за площу, голова церковного комітету, 15,000 дол., М. Луцишин, Сестрицтво при церкві (М. Зеленка, голова), 4,000 дол., о. диякон Євген і Параскевія Василина, 1,000 дол., Тетяна Долішний, 200 дол., по 100 дол.: Андрій і Марія Волос, д-р Богдан Винар (Денвер, Кольо.), Марія Демчук, Дмитро і Марія Дидик, Стефан і Тетяна Івашків, Омелян і Ірена Комарницькі, д-р Ірена Левицька, Петро Лилик, Стефа Матчинська, д-р Мричук (Чикаго), Марія Осадців, Теодор і Зеня Томків, Яків і Дарія Яворівські.

Разом	**61,500 дол.**
Іконостас	60,000 дол.
Образ празника	13,000 дол.
Разом	**73,000 дол.**
Пожертви	61,500 дол.
доплата Буд. фонд	11, 500
Заплачено	**73,000 дол.**

Іконостас виконало „Макаренко Студіо", всі образи малював маестро Борис Макаренко. Згідно з контрактом все зроблено і заплачено.

Сестрицтво при нашій парафії, голова Марія Зеленка, заплатило ще образ „Христос Цар" — 4,000 дол. Образ малював маестро Б. Макаренко.

Подав о. диякон
Євген Василина

ПОДЯКА

Управа „Товариства Приятелів Української Академічної Гімназії" цією дорогою складає щиру подяку за пожертви на ціль гімназії у світлу пам'ять:

бл. п. д-ра

СВЯТОСЛАВА ШЕРЕМЕТИ

200 дол.	Стефанія Шеремета;
по 100	Богдан і Дарія Кміцикевич, Люба Огаренко, Сидір і Марія Тимяк, Богдан і Оля Винар, Надія Костик;
по 50	Ярослав і Ярослава Панчук, Пилип і Таня Трач, Теодозій і Дарія Сапотулки, Леся Храплива-Щур, Романа Пиндус, Ігор Соневицький, Євген і Ірена Новосад;
по 25	Роман і Наталка Слиж, Володимир і Дарія Сторожинські;
20	Лідія Добровольська

В ЧЕТВЕРТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ СВОГО МУЖА

СТЕПАНА КОСТИКА

на потреби гімназії Надя Костик жертвує 100 дол.

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

РУТ НОВОСАД

на потреби гімназії жертвують:

по 100	B.G.I.A. c/o E. Jacobi Buffalo Grove High School, Ill., Robert, Rosemery Kervin, Elgin, Ill., Wheeling Instrumental League Wheeling, Ill., Edward, Rabin Jacobi Palatine, Ill., Lyle, Betty Getzelman Elgin, Ill., Eugene, Irene Novosad Feasterville, Pa.;
по 25	Donald, Donna Rock Elgin, Ill., Patricia, Paul Tanner Elgin, Ill.
10	George Ruth Bauman Elgin, Ill.

Всім жертводавцям щира подяка.

УПРАВА ТОВАРИСТВА У.А.Ґ.

В ТРЕТЮ НЕВИМОВНО СУМНУ РІЧНИЦЮ відходу з земного життя нашого найдорожчого МУЖА, БАТЬКА І ДІДА

СВ. П.

МИХАЙЛА ШАШКЕВИЧА

будуть відправлені в п'ятницю 17-го січня 1997 р. о год. 8-ій ранку Поминальні Святі Літургії і Панахиди за спокій душі покійного:

в церкві св. Архистратига Михаїла в Йонкерсі, Н. Й.
в церкві св. Івана Хрестителя у Виппані, Н. Дж.
в Соборі Пресвятої Родини у Вашінгтоні, Д. К.
і Соборі Святого Юра у Львові, Україна

В цей невимовно болючий день, просимо приятелів і знайомих згадати Михайла у своїх молитвах.

Дружина — АННА
син — БОГДАН з родиною
донька — ХРИСТЯ ОРИШКЕВИЧ з родиною

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в Америці ділиться сумною вісткою, що 18-го грудня 1996 р. на 79-му році життя відійшла у Божу вічність

бл. п.

ІЗИДОРА МАЛЮЦА-БОЯРСЬКА

довголітній член Наукового Товариства ім. Шевченка.

Братові Ярославові Малюці і всій родині складаємо глибоке співчуття.

Вічна їй пам'ять!

УПРАВА НТШ

291-ий Відділ УНС ім. Тараса Шевченка в Клівленді відзначив 60-ліття

Учасники свята

В неділю, 10-го листопада в 1-ій год. о. Лев Тимків відправив Панахиду за померлих членів в церкві св. Андрія в Пармі, Огайо.

Опісля в 2-ій год. по полудні відбулося свято в домівці СУМА в Пармі. Програму відкрив голова Відділу інж. Євген Палка, привітав членів та гостей. Історію Відділу прочитала секретарка Віра Напора. Нових і наймолодших членів представила заступниця голови Віра Райца.

Нагородження найстарших членів перевів інж. Є. Палка. На почесного члена прийнято Стефана Кікту. Гумористичні вірші прочитали Леся Бакінгем та Тарас Напора. На закінчення програми Лариса Чернецька заграла на фортепіяні в'язанку пісень.

Для учасників Управи приготовили смачну перекуску.

М. Н.

ГРОМАДСЬКІ ІМПРЕЗИ

Редакційні вістки про громадські імпрези будуть поміщені у „Свободі" **тільки після появи платних оголошень** у щоденнику або „Українському Тижневику".

Редакція „Свободи"

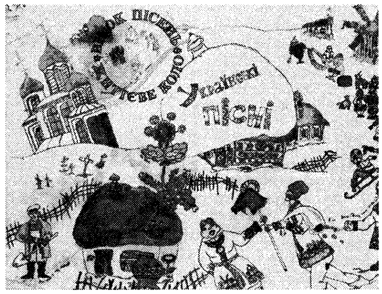
Харків побратим Синсиннаті

Завдяки молодому але відомому диригентові в ЗСА і Україні Андріянові Британові довідуємося про довгу вже і тісну співпрацю цих двох міст, як також дістаємо в руки виїмкову книжечку п. з. „Вінок пісень — життєве коло". Вона у кольоровому чепурному виданні двома мовами, містить ряд пісень українських і американських з текстами також в двох мовах і нотами. Це справді книжечка видана з дбайливістю та любов'ю, призначена для дітей шкільного віку обох міст і з рисунками саме тих шкільних дітей.

При тому находимо ще й коротку, зрозумілу для дітей історію України і ЗСА. Навіть азбука українська в порівнянні із американською находиться при кінці української частини, як також подяка усім, що причинилися до її появи. Їх так багато, що годі усіх вирахувати, але головна подяка іде перекладчикові текстів і пісень Леонідові Черноватому, а з американської сторони Шарлін Кет Лайон.

Але ця книжечка для дітей, це тільки один тривалий доказ співпраці обох міст, а нам хочеться знати дещо більше також в інших ділянках, як ця дружба розпочалася і розвивалася.

Тут найкраще допомагає нам проф. Зиновій Мельник, один із нечисленних українських постійних мешканців Синсиннаті, що був душею цього зв'язку продовж перших років та головою дружньої організації. Він не лише дає інформації телефонічно, але пересилає справжнє „море" матеріялів, витинків з преси та актів, щоб допомогти можливо повному представленні тих зв'язків.

Обкладинка дитячої книжечки „Вінок пісень".

Побратимство підписали оба міста ще в 1989 році, завдяки тому, що зацікавлені американці найшли багато подібностей поміж тими двома так далеко від себе віддаленими містами. А відтак розпочалася конкретна виміна досвідом, поміч Харкові та постійні поїздки професійних осіб з обидвох сторін.

І так вже в 1991 році прибула на відвідини група адвокатів, а відтак лікарів, а у Харків поїхали американські лікарі і медсестри. В тому ж році відбулася перша спільна конференція представників обох міст, в якій взяло участь біля 40 делеґатів з Харкова. Перед конференцією обрано для співпраці окремий комітет, який саме очолив проф. З. Мельник. Рік пізніше делеґація із Синсиннаті в числі 40 осіб виїхала до Харкова на двотижневий курс міської адміністрації. В курсі взяло участь понад 100 осіб, з яких відтак вибрано 10 на практику в ЗСА у лютому-березні 1993 року.

На мистецькому відтинку слід зареєструвати відвідини музичного дитячого театру з Харкова у грудні 1992 року в числі 22 осіб і в тому ж році відбулася дуже цікава виставка світлин з Чорнобиля, яка може бути показана в інших американських осередках, бо виконана незвичайно професійно під керівництвом Юрія Ворошилова.

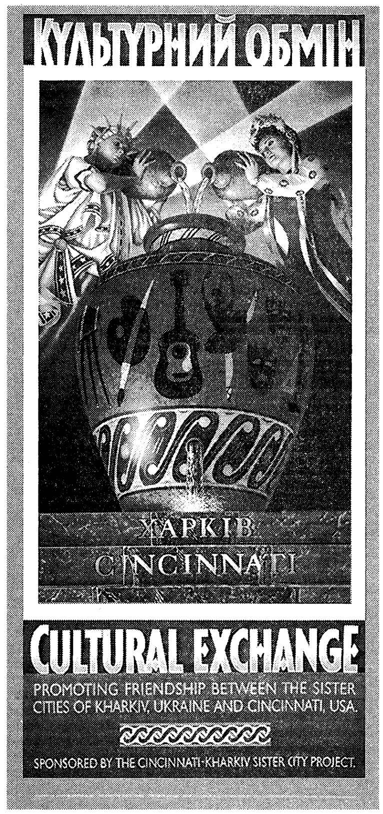
Дуже потрібним та зворушливим доказом бажання допомогти Харкову була висилка вантажів з харчами та ліками. Тут допомогло відоме американське підприємство Проктор енд Ґембл, яке дарувало харчі. Сотки скринь з харчами та ліками переслано безплатно літаками до Лондону, а відтак тягаровими автами через цілу Европу до Харкова.

Значить дружня співпраця поміж містами-побратимами пішла добрим шляхом. Цікавий момент підкреслив проф. З. Мельник з історії цієї співпраці, коли в 1992 році у відвідинах Синсиннаті посадником Харкова, росіянином, цей висловив два бажання технічного і принципового порядку, а саме, щоб американці уживали постійно лише української назви міста „Харків", а не „Харков", бо це Україна. Так і прийнялося в Синсиннаті і так бачимо на карті України чорне на білому в книжечці „Вінок пісень".

На жаль, як довідуємося у розмові з проф. З. Мельником, він вже від 1993 року не є головою комітету із-за незалежних від нього причин, а провід перейшов всеціло в американські руки. Як наслідки цієї зміни можна зареєструвати, що виставка мистецьких творів, яка проходила в Синсиннаті в місцевому музеї до 1-го листопада складалася лише із праць російських мистців, а тепер читаємо в пресі, що комітет побратимства в Синсиннаті отримав окрему державну нагороду в цьому році за встановлення у Харкові скавтінгу для дівчат.

Але співпраця на музичному відтинку іде добрим шляхом і після гостинних виступів у Харківській опері А. Британа, як диригента, він надіється у сезоні 1997 допомогти там в постановці двох нових опер у співпраці з українськими технічними силами із ЗСА.

О. Кузьмович

Афіша побратимства обох міст.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Важкі кроки на шляху до відродження футболу в Україні

У вівторок, 3-го грудня 1996 року, в Києві відбулося чергове засідання Виконавчого Комітету Федерації футболу України, в часі якого були розглянуті дальші етапи на шляху до відродження цього виду спорту, який, як відомо, переживає кризу. Як подає київська преса, в часі цього засідання було відзначено перші проблиски звороту на краще, в зв'язку з досить успішними виступами репрезентації України у відбірковому турнірі за вхід до фінальних ігор за Чашу світу, що відбудуться у Франції в 1998 році. Покищо Україна займає 2-ге місце в 9-ій европейській підгрупі, але може закваліфікуватися до фінальних ігор, якщо футболісти збірної належно підготуються до чергових ігор підгрупи. Саме про цю реальну можливість говорив голова футбольної Федерації України Валерій Пустовойтенко, який робить усе, що в його силах, для можливого успіху.

Відрадно, що новий президент Федерації, який вже в минулому згадував про брак моральних якостей футболістів України, брак патріотизму до своєї батьківщини, і цим разом звернув присутнім керівникам Федерації і тренерам увагу на цей стан, який належить негайно виправити. „Збірна — це збірна, — сказав В. Пустовойтенко. — І всі повинні захищати не себе особисто, а честь нашої держави. Одягаючи однострій головної команди, футболіст захищає гимн, прапор країни. І тому ми просимо тренерів якраз до цього, аби вони проводили і спортову і моральну підготову кандидатів до збірної".

На запит одного з журналістів про висловлену критику на адресу тренерів збірної та в чому вона полягала В. Пустовойтенко відповів: „Перше — моральна підготова футболістів. Друге — незадовільна фізична підготова деяких футболістів в змаганнях із збірною Португалії в Лісбоні". Говорячи про затвердження пляну підготови збірної, В. Пустовойтенко сказав: „Плян ще не затверджений. Він буде допрацьовуватися. Залишається відкритим головне питання — підбір „спарінг" — партнерів. Доведеться підключити до цієї справи і Міністерство закордонних справ, і амбасади, щоб домовлятися з федераціями різних країн. Тепер ми закінчуємо розробку концепції розвитку футболу в Україні. У концепцію включено одне з головних завдань, що стоять перед нами — розвиток дитячо-юнацького футболу. Це — запорука успішної підготови головної команди. Ми повинні невпинно рухатися вперед".

В часі цього засідання В. Пустовойтенко провів майже тригодинну розмову з тренером київського „Динамо" Валерієм Лобановським. Головною темою розмови з цим великим футбольним фахівцем була справа піднесення рівня гри більшости українських клюбів. В пляні Лобановського є створення не тільки однієї сильної дружини київського „Динамо", а зробити так, щоб в Україні було принаймні 10 дружин високого рівня.

Подаючи приклади того, як вирівнюють клюби за океаном, відзначили, що кращих молодих змагунів першими мають право придбати слабкіші клюби. У нас це теж можна робити. Вирівнювати футбол не задля зниження, а з метою підвищення рівня. Треба намагатися, щоб клюби ставилися до своєї роботи професійно, і успішно виступали на европейській арені. Звичайно, підкреслили, головна команда — це київське „Динамо". В. Пустовойтенко побажав їй гарного комплектування, сумлінного ставлення до роботи, успішного розвитку футбольного фляґмана нашої держави.

Черговий список жертводавців на олімпійський Фонд УСЦАК на терені Метро-Дітройт

Від останнього проголошення списку жертводавців у Дітройті, що був поданий у квітні, прийшли пожертви від наступних громадян. По **100 дол.**— М. С. Лечета, Л. і Н. Гевко, д-р Б. і С. Лечета, Б. Ухач, Р. Гривнак, М. Кахній. По **50 дол.** — В. Прийма, М. Сявавко, М. і Л. Гречний, Р. Бараник, В. Лисий, Б. і І. Кісіль, Я. і Т. Сливка, М. Опришко, М. і Т. Паламарчук, І. і С. Король, М. Цап. По **25 дол.** — Я. і Л. Голуб, К. і І. Сеник. **20 дол.** — М. Мандрух.

Всім жертводавцям Дітройту щире спасибі, що своїми щедрими пожертвами допомогли в тріюмфальному, історичному дебюті спортовців вільної України в XXVI Олімпійських Ігрищах в Атланті. Погас Олімпійський огонь Олімпіяди, яка перейшла вже в історію, але не погасло між спортовцями світу, й тим самим між українськими, стремління до „вищого, дальшого і швидшого".

Перед ними інтенсивна підготова до нових стартів, якими з головних вже в 1997 році будуть европейські та світові першенства та зимові Олімпійські Ігрища в 1998 році в Наґано, Японія. Але основне, спортова Україна мусить подбати за підготову молодих надійних кадрів, які продовжуватимуть ще кращу реп-резентацію своєї батьківщини.

Економічна ситуація в Україні майже не змінилася, що згубно діє теж на організований спорт. Ось і тому Управа Української Спортової Централі Америки і Канади (УСЦАК) вирішила продовжувати збірку на Фонд Відродження Спорту в Україні і дальше уповажила УСТ „Черник" Дітройт її продовжувати на терені Дітройту. Як і раніше, пожертви проситься складати у всіх бюрах наших кредитівок на попередньо призначені конта в „Самопомочі" ч. 7578-28 і в „Будучність" ч. 5048. Згідно з постановою Управи УСЦАК, Фонд Відродження Спорту в Україні своїми скромними можливостями підтримуватиме в основному проєкти, що відноситимуться до посиленого морального й патріотичного виховання спортовців України.

Володимир Кізима, Християн Шалай

Чергові пожертви на Фонд Відродження Спорту в Україні

До канцелярії УСЦАК наспів лист від члена Ради УСЦАК Романа Куціля з Рочестеру, в якому між іншим був поданий список чергових щирих жертводавців на дальше діючий Фонд Відродження Спорту в Україні і чек на суму **300 дол.** По **100 дол.** зложили такі члени громади Рочестеру: Роман В. Боднар, Меланія Дмитрів-Боднар; по **50 дол.** — Михайло Кукурудза і Василь Івасин. Управа УСЦАК висловлює шановним жертводавцям щиру подяку!

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ПОДІЇ

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ НТШ

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці повідомляє членів Управи, Контрольної комісії та Світової ради НТШ, що перше після Загальних зборів НТШ пленарне засідання відбудеться у суботу, 11-го січня ц. р., початок о год. 10-ій ранку.

ПОМИЛКА В ДАТІ

У статті про М. Черешньовського п. з. "Лемківський ломикамінь у Ню Йорку" ("Свобода", ч. 1 за 2-ге січня ц. р.) в 15-ому рядку другої колонки замість дати смерти 1994 року надруковано 1992 року. — **Ред.**